

Til Kulturstyrelsen

Hermed fremsendes høringssvar fra Frederikshavn Lokalradio vedr. udkastet til bekendtgørelse om ikkekommerciel lokalradiovirksomhed dateret d. 24. april 2015.

Resume:

Da forslaget - sagt på jævnt dansk - er noget makværk uden hold i den virkelighed, som de ikkekommercielle radioer uden for de store byer lever i, anbefaler vi at

1) man forlænger de nuværende ikkekommercielle sendetilladelser frem til 2019, ligesom man i forvejen lægger op til at gøre for de kommercielle radioer,

2) den af politikerne ønskede opstramning ift. tilskudstækning og påstået manglende kvalitet i stedet opnås ved at foretage en opstramning af tildelingskriterierne for tilskud.

Ønsker man ikke at følge vores forslag, bør man i det mindste lade os få mulighed for at fortsætte på frekvenserne som "kommerciel" station, altså uden nogen form for tilskud. Vi vil så kunne lave "kommerciel" græsrodsradio som det passer os i det omfang vi selv kan skaffe finansiering, fx. via tilskud fra kommunen i forbindelse med at vi transmitterer byrådsmøderne direkte.

Vi skal samtidig foreslå, at man lader en ekstern aktør med reelt ønske om og evne til at inddrage os korrekt komme med et gennemtænkt forslag til en ny ordning for ikkekommercielle lokalradioer. Høringmaterialets manglende kvalitet viser tydeligt, at denne opgave ikke bør overlades til Kulturstyrelsen.

I det følgende vil vi give faktisk viden om forholdene i vores kommune og argumentere for, hvorfor det af Kulturstyrelsen udarbejdede forslag bør forkastes.

Oversigt over indhold.

A. Først vil FLR overordnet generelt fremføre de væsentligste anker vi har og som gør at medieudvalg og kulturministeren må tage hele den politiske aftale, bekendtgørelsesudkastet og dets lovmæssige grundlag op til grundig gentænkning.

B. Dernæst gives høringssvar til de enkelte punkter i 2 omgange:

B1 - side 4. Her kommenteres først de punkter i det medfølgende høringsbrev der ligger udover de informationer der gives i selve bekendtgørelsesudkastet.

B2 - side 7. Og så endelig kommentarer indsat i selve bekendtgørelsesudkastet.

Høringssvaret skal anskues som en helhed. De første 3 sider giver det overordnede billede, mens de følgende sider går i detaljer.

A. Overordnet

Kardinalpunkt Nr.1: Frekvensfordeling:

Forslaget fra Kulturstyrelsen bærer præg af manglende teknisk indsigt og manglende viden om baggrunden for, at de tidligere lokalradionævn har ageret som de har gjort ved tildeling af de sendetilladelser, der fortsat er gældende. Det virker som om man har taget udgangspunkt i en stereotyp opfattelse af situationen i de store byer, og så forventet, at sådan ser det nok også ud i resten af landet. Dette er en alvorlig fejlopfattelse.

Kulturstyrelsen har i sit forslag fordelt de nuværende frekvenser på en sådan måde, at man konsekvent har overdraget alle frekvenser, hvor der er blot den mindste smule kommerciel radio, til brug alene for fremtidig kommerciel radio. Dette giver måske mening i større byer, men **i Frederikshavn (og Vendsyssel i øvrigt) betyder dette, at alle ikkekommercielle radioer må lukke**, da vores lokalradionævn siden midten af 1990'erne har prioriteret samarbejde mellem græsrodder og kommercielle, således at der ikke findes nogen frekvenser, hvor der ikke også sendes kommercielt.

Her er det vigtigt at forstå, at det unikke ved den danske lokalradioordning netop er, at man i velfungerende lokalradionævn (som vores var) rent faktisk kunne opnå synergieffekt mellem kommercielle og græsrodder: De kommercielle har et sæt egne frekvenser i hele sendeområdet og det samme har de ikkekommercielle, og de ikkekommercielle har så kunnet retransmittere det kommercielle signal som såkaldt "rammeprogram" på de ikkekommercielle frekvenser - altså som fyld, når ingen græsrodder selv sender. Det skal forstås sådan, at frekvensen af nævnet blev tildelt ikkekommerciel radio, men med mulighed for at indgå samarbejde med de kommercielle for at sikre, at der var musik på frekvensen i flere timer og dermed flere lyttere til græsrodsradioerne. Den politiske aftale og forslaget fra Kulturstyrelsen har overhovedet ikke ovenstående

velfungerende model med i sine overvejelser, for så havde man naturligvis kategoriseret de nuværende ikkekommercielle frekvenser som netop ikkekommercielle frekvenser, uanset, om der har været fyldt op med retransmission af kommercielle, der samtidig i sagens natur har egne frekvenser.

Kulturstyrelsen overser desuden, at man i geografisk store kommuner som Frederikshavn (ca. 60 km fra gl. Skagen Kommune i nord til gl. Sæby Kommune i syd) rent teknisk ikke kan dække kommunen med én frekvens, som ifølge den tidligere Telestyrelse alene kan forventes at dække i en omkreds af ca. 7 km fra senderen i teknisk god kvalitet. Derfor har nævnet i Frederikshavn siden midten af 1990'ere tildelt sendetilladelser "i bundter", dvs. sammenkoblet flere frekvenser, således at der er ét frekvenssæt til kommercielle radioer (kommercielle ANR har 500 W frekvens i Frederikshavn og 160 W i Sæby) og et andet frekvenssæt til ikkekommercielle radioer (græsrodsradioerne har tre 160 W frekvenser i Frederikshavn og Sæby, som næsten kan dække samme område som ANR dækker med to). Frekvenserne er teknisk bundet sammen, således at det for både det kommercielle frekvenssæt og det ikkekommercielle frekvenssæt gælder, at der findes en hovedsender i Frederikshavn, og denne videresendes af de andre frekvenser, der fungerer som såkaldte "slavesendere." En analogi er, at DR P1 ("græsrod") og DR P3 ("kommerciel") sendes på en hovedfrekvens i København, og i resten af landet findes slavesendere, der retransmitterer hovedsignalet. Kulturstyrelsens forslag ville betyde, at P1 kun måtte sende i København, mens P3 fortsat måtte sende i hele landet. Dette kan næppe være den politiske intention? Når Kulturstyrelsen foreslår at ikkekommercielle radioer kun må sende på én frekvens, kan vi således fremover kun dække et lille hjørne af det sendeområde, vi sender til i dag. Hertil kommer så, at man i hele Vendsyssel som nævnt ovenfor slet ikke vil have nogen frekvenser vi kan sende på, fordi man fejlagtigt kategoriserer alle græsrodsfrekvenser som kommercielle ud fra den fejlslutning, at rammeprogrammet er det primære.

Den foreslåede inddeling giver således ingen mening i de mange kommuner, hvor man - som i Frederikshavn - i de nu nedlagte lokalradionævn har ønsket en tolags-struktur, men samtidig har opfordret til samarbejde mellem kommercielle og græsrodsradioer, hvilket var og er tilfældet i Frederikshavn.

Vi har tidligere på året indsendt masser af dokumentation for ovenstående til Kulturstyrelsen, men det har man totalt ignoreret, og det endda i et omfang, så man ikke engang har anført Frederikshavn Lokalradio på listen over radioer, der berøres af forslaget! Vi berøres i *den* grad, da man jo foreslår at vi ikke skal have nogen frekvens at sende på fremover! Styrelsen har i denne uge lovet os at skrive os på listen, men denne udeladelse viser noget om det manglende kendskab til den virkelighed vi lever i, når den styrelse, der vil lukke os, ikke engang kan finde ud af at skrive os på listen over radioer, der bliver påvirket. Tilsvarende glemte man tidligere på året at inddrage os i den første høringsrunde, og vi fik alene besked om høringen, fordi man trods alt havde husket at spørge en af de andre stationer i vores sendesamvirke. Hele forarbejdet, høringsprocessen og den nu foreslåede frekvensfordeling og lovgivning vidner om manglende viden om det område styrelsen skal administrere og desuden om manglende evne eller vilje til at udføre sit arbejde på en betryggende måde, der også inddrager de faktuelle historisk betingede forhold i velfungerende lokalradionævn uden for København.

Vi foreslår derfor at nuværende sendetilladelser forlænges til 2019 og at man laver et ordentligt gennearbejdet forslag til en ny ordning.

Kardinalpunkt Nr. 2: Indholds krav skal adskilles fra sendetilladelser:

Forslaget om at gøre sendetilladelser afhængige af en bestemt mængde og en bestemt kvalitet af indhold svarer til, at aviserne fik forbud mod at udkomme, hvis disse ikke på forhånd lovede at leve op til politisk fastlagte indholds krav.

I et land med folkestyre, lokaldemokrati og ytringsfrihed skal politikere fra centralt hold ikke bestemme, hvad vi lokalt skal sende. Man kan helt legitimt lave en politisk prioritering og så give tilskud til det, man ønsker at fremme, men man kan ikke som demokrat mene, at man overhovedet ikke må få mulighed for at sende, hvis man ikke på forhånd lever op til smagsdommer-fastlagte indholds krav, der er grebet ud af den blå luft.

Man har tilsyneladende set sig sur på musik, da man specifikt forbyder os at spille musik i 50 % af sendetiden. Dette vidner om en grundlæggende misforståelse af, hvad en radio er - nemlig et flowmedie, der er noget helt andet end en tv-station. Musik er kultur, herunder lokalkultur, også selvom det måske er ikke finkultur i klassisk forstand. Vi spiller lokal musik, som ingen andre vil røre, og som DR P4 Nordjylland er lukket land for pga. central musikstyring fra København. Alene det, at man skal betale tårnhøje afgifter til Koda/Gramex når man spiller musik, betyder jo, at radioerne ikke spiller mere musik end man lokalt finder nødvendigt.

Det er vel ok, at man politisk ønsker at adskille kommercielle og græsrodder (kaldet to-lags-struktur), men det er en kæmpe fejl, at man blander sendetilladelser sammen med indhold.

Hidtil har **sendetilladelser** alene været knyttet til et krav om lokal tilknytning (i hvert fald i de fleste af de nu nedlagte lokalradioer), mens **indholdskrav** hidtil har været et spørgsmål med relation til økonomi. Lever man op til politisk opstillede kriterier (aktuelt "lokal forankring"), kan man søge om og få økonomisk støtte. Derfor har FLR kunnet få støtte, mens naziradioen Radio Oasen ikke har kunnet få støtte, men begge har kunnet få sendetilladelse ud fra grundværdien om ytringsfrihed. Principielt kan man således i dag sende uden statsindblanding, hvis man ikke ønsker at leve op til de mere eller mindre fornuftige politiske krav. Dette er en gennemdemokratisk ordning, som er helt i tråd med dansk medietradition.

I forslaget til ny ordning, blander man tidsmæssige, kvalitetsmæssige og indholdsmæssige (=indholdskrav) krav sammen med selve **sendetilladelsen**. Man lukker os således på forhånd, hvis vi ikke kan leve op til rigide krav. Det svarer til at kræve, at Nordjyske eller andre aviser (statsstøttet via momsfrigørelse) slet ikke må udkomme, med mindre avisen har et omfang og et indhold, som politikerne mener, er gode. Dette er i klar modstrid med dansk medietradition, og skævrider landet, da det er ulig meget nemmere at leve op til disse rigide krav, hvis man har 50 medarbejdere i Aalborg eller København, end hvis man har 5 i Frederikshavn.

Al øvrig diskussion er ligegyldig med mindre politikerne forstår, at det ikke nytter noget at blande **indholdskrav** og **sendetilladelse** sammen. Hvis politikerne mener, der er behov for bedre kvalitet i lokalradioerne, så kan de fint gøre dette uden at smadre os små radioer. De kan påbegynde den to-lags-struktur de ønsker ved at forny vores nuværende **sendetilladelser**, og så gennemføre opstramningen ved at indføre nye **indholdskrav**, for de, der ønsker at få tilskud. De kan for så vidt også vælge at der kun må være én **sendetilladelse** på frekvensen og så stille **indholdskrav**, som denne ene station kan forsøge at opfylde eller lade være. Det skal så sikres, at der er et dækkende frekvenssæt i hver kommune til ikkekommerciel radio, i hvert fald i de kommuner, hvor man i mange år har haft en sådan tradition.

Man kan sige, at politikerne nu leger dommere og er enige om at vi er skyldige. De giver os nu en dødsstraf. Vi skal have dem til i stedet at give os en dom, der tillader os at leve. Først herefter giver det mening at diskutere, på hvilke vilkår vi skal leve. Hvis de kræver noget umuligt af os at la "hop på tungen 5 timer dagligt" svarer det til en dødsdom, men hvis de i stedet siger "vi synes hop på tungen er vigtigt, så det vil vi belønne med tilskud i det omfang i gør det" - så har vi en chance for enten selv at finde alternativ finansiering, eller at forsøge at indrette os på kravet, når vi måtte være klar til det. Måske kunne man endda få politikerne til at differentiere tungehops-kravet, så det korrelerer med indbyggertal (en time dagligt i Fr. havn, 5 timer dagligt i Kbh.) men altså stadig, så indholdskrav kun gælder, hvis stationen ønsker at søge tilskud. Hvis man ønsker at sende uden tilskud, skal politikerne slet ikke blande sig i indholdet.

Men nøglen er altså at I politisk ansvarlige for at også de mindre lokalsamfund - med små ikke-kommercielle radioer drevet af frivillige ildsjæle - forstår og anerkender denne skelnen mellem **sendetilladelse** og **indholdskrav**. Hvis I blander det sammen, har vi i udkanten tabt på forhånd og må lukke. Hvis I derimod principielt tillader, at man kan have en græsrodsendetilladelse uafhængigt af, om man opfylder politisk bestemte indholdskrav, så kan vi efterfølgende tage en politisk diskussion om, hvor meget og under hvilke forhold vi kan få tilskud.

Vi foreslår adskillelse af sendetilladelse og de indholdskrav som FLR og sendesamvirket umuligt kan leve op til. I stedet skal tilskud så alene være koblet til indholdskrav, som I politikere kan prioritere som I finder bedst.

Identitet:

Frederikshavn Lokalradio, Sønderjyllands Alle 35, 9900 Frederikshavn

www.frederikshavnlokalradio.dk, www.arnehansen.net/dialog/

www.facebook.com/Dialogpaafrederikshavnlokalradio

Formand Arne Hansen, mobil 30420818, post@arnehansen.net

Frederikshavn Lokalradio blev oprettet i februar 2001 og har sendt stabilt lige siden. Vi har både musikudsendelser (90%) og P1-lignende udsendelser (10%), bl.a. debatprogrammet Dialog og direkte transmissioner af Frederikshavn Kommunes byrådsmøder. Siden 2002 har vi været en del af sendesamvirket "Vendsyssel FM," hvor vi samarbejder med de ikkekommercielle Frederikshavn Country Music Radio og Sæby Lokalradio. Vi sender på tre sammenkoblede frekvenser, som tilsammen dækker ca. 75% af af kommunen. Når ingen af de ikkekommercielle radioer sender, retransmitterer vi den kommercielle station ANR som rammeprogram (aften og nat).

B1: Frederikshavn Lokalradios kommentarer til høringsbrev (vedlagt bekendtgørelsesudkastet)

Høring over udkast til bekendtgørelse om ikkekommerciel lokalradiovirksomhed

Partierne bag medieaftalen for 2012-2014 besluttede den 2. maj 2013 at gennemføre en ny ordning for ikkekommerciel lokalradio pr. 1. januar 2016 med øget fokus på kvalitet og lokalt indhold. Det blev ligeledes besluttet at adskille ordningerne for kommerciel og ikkekommerciel lokalradio.

FLR: Udtrykket ”Øget fokus på kvalitet og indhold” vil blive kommenteret i selve bekendtgørelsesudkastet under § 10-13 især 13.

Det fremgår af medieaftalen for 2015-2018, at: ”Der gennemføres med virkning fra 1. januar 2016 en ny ordning for ikkekommercielle lokalradioer efter samme principper om lokal tilknytning mv. som den nye lokal-tv-ordning, som trådte i kraft den 1. januar 2014.”

2.

Aftalepartierne besluttede videre den 21. april 2015, på baggrund af et oplæg fra Kulturstyrelsen, at omlægge ordningen for ikkekommerciel lokalradio efter de principper lokal-tv-ordningen er baseret på. Vedlagte udkast til bekendtgørelsetilsigter at udmønte den beslutning.

FLR: Man kan ikke sammenligne lokalradio med lokal-tv. Man udvælger tv-programmer, mens lokalradio ofte spiller i baggrunden og ikke efter programvalg. Og det er praktisk muligt at høre radio også samtidigt med udførelse af andre aktiviteter, der kræver brug af øjnene og/eller bevægelse, hvilket betyder at det ikke er realistisk at forvente samme koncentration på radiolytning døgnet rundt.

Bekendtgørelsesudkastet omfatter udelukkende ordningen for ikkekommerciel lokalradio, som vil blive ændret med virkning fra 1. januar 2016, hvor den nugældende de tilladelser udløber. Tilladelser til kommerciel lokalradio vil blive forlænget.

Kulturstyrelsen kan i øvrigt henlede opmærksomheden på følgende:

1. Der påtænkes udbudt 82 sendemuligheder i den nye lokalradio-ordning, jf. bilag 1 til udkast til bekendtgørelse. Der er tale om 82 hele frekvenser, 168 timer ugentligt. De 82 sendemuligheder består af de frekvenser, som i dag alene anvendes til ikkekommerciel lokalradiovirksomhed og en række ledige frekvenser (ubrugte).

FLR: Frederikshavn Lokalradio står således på kulturministeriets oversigt over fordeling af frekvenser fra 2016 sammen med vores samarbejdspartnere FCMR og SLR til **ikke** at få tildelt frekvenser i henhold til ny ordning. Det står vi helt uforstående overfor idet FLR siden 2001 har overholdt alle forpligtelser til punkt og prikke og i allerhøjeste grad lever op til også at lave kvalitetsradio af public service eller public access-karakter til lokalsamfundet Frederikshavn kommune med bl.a. live-transmissioner af byrådsmøder og servicering af det lokale civilsamfunds foreningsliv og ikke mindst frivilligt socialt arbejde og tilbud til skoler samt også talerør for integration af etniske minoriteter og andre minoritetsgrupper, som ellers har svært ved at komme til orde i lokalsamfundet.

At man vil nedsætte sendemulighed til 82 stationer er at slå velfungerende lokalradioer i stykker. At man uddeler frekvenser ud fra princippet, at hvis man har en eller anden form for samarbejde med en kommerciel station ud fra økonomiske og lyttermæssige betragtninger, så går frekvenserne automatisk til de kommercielle, det forstår vi ganske enkelt ikke.

Det er simpelt hen ikke retfærdigt.

Det afskærer hele Vendsyssel fra at sende ikkekommerciel radio.

Det kan da ikke være rigtigt, de kommercielle har jo masser af frekvenser selv.

Og kigger man på det politiske landskab, så strider lukningen af samtlige frivilligt drevne græsrodsradioer i udkantområdet Vendsyssel samt i mange andre udkantsområder imod alt hvad vi det sidste års tid har hørt fra de politiske partier på Christiansborg. I trontalen udtalte statsministeren bifaldt af et enigt Folketing: ”Frivillige og deres arbejde er en hjørnesten i det danske samfund. Det er en daglig indsats, der nu anerkendes af regeringen gennem en række målrettede lovændringer, enten permanent eller i testperioder. Budskabet er klart: Det skal være lettere at være frivilligt i Danmark.”

Hvorfor skal det så ikke gælde de for få frivillige ildsjæle der laver græsrodsradio i Danmarks udkantområder, der med bekendtgørelsesudkastet uændret sat i kraft må slukke og lukke d. 31. december 2015 og endda have sagt alle aftaler op allerede inden d. 1. oktober og så ellers fra 1. januar trille tommelfingre? (Men det gør de bare ikke da de fleste hurtigt blive involveret i andre frivilligaktiviteter og så næppe senere vende tilbage når beslutningstagerne har fundet ud af at de tog fejl set ud fra deres ege erklærede målsætninger om at styrke velfungerende Ikkekommercielle lokalradioer.

Og at det er netop udkantområdernes græsrodsradioer der rammes strider jo imod hvad politiske partier over hele spektret nyligt har udtalt at man vil til godeudkantområderne!

2. Tilladelser til ikkekommerciel lokalradio påtænkes udstedt med en daglig minimumssendetid på 15 timer, der består af 5 timers egenproduceret førstegangsud sendt programvirksomhed, samt to genudsendelser heraf.

3. Den nye lokalradio-ordning lægger op til, at minimum 50 pct. af sendetiden skal være taleradio (dvs. ikke musik) med lokalt indhold.

FLR: Disse punkt 2+3 vil FLR besvare med en længere afhandling under § 8 +§11 stk. 4 i selve udkastet til bekendtgørelse for ikkekommercielle lokalradioer. OG her blot at konstatere at de også udgør en absolut barriere imod at drive ikke kommerciel lokalradio i udkantområder med for få frivillige ildsjæle til at honorere de helt urealistiske krav.

Men igen så må vi altså først have givet vore frekvenser tilbage igen da manglende frekvenser selvfølgelig udgør den helt store forhindring for fremover at kunne drive ikkekommerciel radio i Danmark og med de nok største negative konsekvenser i de udkantsamfund som det går udover pga. græsrodsradioernes større betydning for integrationen og identiteten. Disse krav må gennemtænkes forfra ud fra nye principper før det kan give nogen mening at diskutere de i øvrigt umulige indholdskrav set fra små udkantradioers vinkel.

4. Bekendtgørelsen lægger op til, at lokalt indhold er produceret fra og til og om/med befolkningen i tilladelsesområdet.

FLR: Bliver i § 11 stk4,2 blødt noget op jf. kommentar der

5. Det vil ikke være muligt med en sendemulighed, at dække hele tilladelsesområdet. Sendestyrken vil være på 160 Watt som i den nugældende ordning.

FLR: Dette punkt 5. her i høringsbrevet står der intet om i selve bekendtgørelsesudkastet og må derfor kommenteres her.

Hov det er noget uigennemtænkt juks da Frederikshavn Lokalradio sammen med de øvrige ikkekommercielle radioer i Frederikshavn kommune, FCMR og SLR i øjeblikket sender på 3 frekvenser og det kniber endda ofte med at høre os i Skagen, hvorfor vi i en ny ordning betinget af max. 160 watts sendestyrke behøver i alt 4 frekvenser for at dække så alle kommunens borgere kan høre os.

I det er nødvendigt, fordi Frederikshavn kommune jo må være den relevante politiske enhed at sende til. Og det gør vi altså næsten også i øjeblikket på vores 3 frekvenser 106,6, 103,5 og 97,4 MHz med de max 160 watts sendestyrke.

Først og fremmest må det slå hovedet på sømmet her, at FLR transmitterer byrådsmøderne live og dagen efter kan man så høre dem on demand . disse live-transmissioner skal alle kommunens ligeværdige borgere selvfølgelig have mulighed for at høre og det gælder ikke mindst de 20 % af fortrinsvis ældre mennesker som ikke har computer med netopkobling eller også har svært ved at bruge deres typisk nyetablerede mulighed, som jo er påtvunget dem af statens krav om at anskaffe sig en NEM-identitet. Det er mennesker som er klemte af IT-udklungen og som måske er netop nutidens "Maren i kæret" og for hvem de lokale græsrodsradioers sendersamvirke kan være det faste holdepunkt både mht. musik- og taleradio. Og det samme gælder selvfølgelig væsentlige kommunale høringer, valgkampe og ikke mindst nyheder om foreningernes møder (såvel Dialog-samtaler som servicemeddelelser i FCMR) og reportager fra disse samt andet der rører sig i det lokale civilsamfund, som i ligestillingens og ligeværdighedens navn alt sammen skal kunne høres af alle borgere. Men også begivenheder på gymnasiet som rekrutterer fra hele kommunen og følgelig skal så alle forældrene have mulighed for at kunne høre børnenes evt. elevprodukter offentliggørelse i lokalradioen.

Ja og dertil kommer at vi i Frederikshavn kommune og sikkert andre steder stadig har en opgave med at få integreret borgerne i de 3 gamle kommuner i den relativt nye storkommune. Det gælder f.eks. på frivilligsamarbejdet hvor Dialog på Frederikshavn Lokalradio har haft en opgave med at servicere ildsjælene i hhv. Sæby og Frederikshavn med udgangspunkt i deres forskellige kulturer men på en integrationsfremmende måde først og fremmest ved at øge åbenheden og informationsniveauet væsentligt hævet over sladder-niveauet.

Her vil **høringsbrevets punkt 5** med et princip om at ingen **lokalradio må dække hele sendeområdet =kommunen** plus at man kun vil give en frekvens til hver ikkekommerciel lokalradio derfor så kunne få en direkte disintegrerende virkning med så en udvikling hen imod antageligt 3 radioer med en i hver af de 3 gamle kommuner, som så i konfliktsituationer kan medvirke til at optrappe disse unødigt, når man ikke over hele kommunen får lov til også at kunne høre de samme historier og høre de andre byers argumentationer.

Helt barokt bliver det hvis vi i sendesamvirket Vendsyssel FM ikke længere kan få lov at sende de meget aflyttede servicemeddelelser administreret af den anden radio i her, FCMR, om foreningernes og andres møder og events. Ingen kan vel have interesse heri. Spøgefugle ville måske mene, at man i mediestyrelsen sad og tænkte at lokalradioer bare skulle kunne høres af naboerne ved efterlysning af hunde og katte og andre kæledyr? (som vi for øvrigt også har mange af under den nugældende ordning).

Altså rent ud sagt noget rent juks som mediestyrelsen her har præsteret og sendt ud vel foreløbigt godkendt af medieordførere, hvorfor det selvfølgelig hurtigt kan tages af bordet igen, hvilket der da heldigvis også synes at være en spirende beredvillighed til igen, som vi nu må sætte vores lid til også bliver fulgt op i handling jf. nyligt Dialog-interview med medieordfører Troels Ravn (<http://www.arnehansen.net/dialog/lokalt/150518TroelsRavn-S-medieordfoerer64.htm>).

Men endnu engang så er alt hvad skrevet under dette punkt først relevant i det øjeblik vi i det hele taget får stillet frekvenser i udsigt.

Kravet i punkt 5 i høringsbrevet kan ses som en konsekvens af at ikkekommercielle lokalradioer kun må sende med 160 Watt?? Altså i modsætning til de kommercielle lokalradioer

Men er denne diskriminerende begrænsning overfor græsrodsradioer en teknisk nødvendighed for ikke at forstyrre andre eller en politisk beslutning for at stække lokalradioer måske inspireret af kommercielle radioers interesser?

Men står intet i bekendtgørelsesudkastet herom dvs. er det måske kulturstyrelsens eller Radio og TV-nævnets egen ide/Mediesekretariatets egen ide? Som så teoretisk er nemmere at ændre af Folketingets medieudvalg?

FLR skal derfor undlade at analysere hvordan punkt5.kravet ville yderligere forværre de i forvejen umulige taleradiotidskrav til de ressourcefattige udkantradioer, hvis de hverken må sende til hele kommunen eller samarbejde i sendesamvirker, men pædagogisk gerne overlade dette analysearbejde til kulturstyrelsen og radio- TV-nævnet til fremlæggelse for Folketingets medieudvalg.

Der henvises i øvrigt til bekendtgørelsesudkastet.

FLR: Hermed er kommentarer til Høringsbrevets punkter (der ligger udover hvad anført i bekendtgørelsesudkastet) afsluttet.

B2: Frederikshavn Lokalradios kommentarer til selve Bekendtgørelsesudkastet

som den sidste og længste og fyldigste del af FLRs 3-delte høringssvar med dels A. Overordnede generelle påpegninger, dernæst B1 med kommentarer til høringsbrevets krav som ikke umiddelbart også fremgår af selve bekendtgørelsesudkastet.

Bekendtgørelse om ikkekommerciel lokalradiovirksomhed

I medfør af § 45, stk. 5, § 48 og § 92 a i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 255 af 20. marts 2014 som ændret ved lov nr. 1517 af 27. december 2014 fastsættes:

Kapitel 2

Tilladelser

§ 4. Radio- og tv-nævnet udsteder i henhold til § 45, stk. 2, i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed efter udbud (skønhedskonkurrence) tilladelse til udøvelse af ikkekommerciel lokalradiovirksomhed ved hjælp af jordbaserede sendemuligheder.

§ 5. Radio- og tv-nævnet udsteder i henhold til § 4, tilladelser til hele sendemuligheder, dvs. 168 timer per uge, med angivelse af MHz og kommune.

FLR: Vil denne formulering muliggøre at det velfungerende sendesamvirke i

Frederikshavn kommune, Vendsyssel FM kan fortsætte? Thi de velfungerende sendesamvirker, som f.eks. i Frederikshavn kommune er krumtappen, der muliggør bedst mulig udnyttelse af udkantområdets knappe ressourcer og muliggør radiosending i det tidsrum som lytterne ønsker, hvilket er nødvendigt for at holde på lytterne. Sendesamvirker mellem de ikkekommercielle lokalradioer er altså i udkantområderne med typisk små ressourceknappe græsrodsradioer en klar nødvendighed.

Stk. 2. Sendemulighederne, som nævnet kan udstede tilladelser til efter stk. 1, fremgår af bilag 1.

FLR: Det konkrete resultat at ingen frekvenser og dermed sendetilladelser til de frivilliges græsrodsradioer i hele Vendsyssel er behandlet i kommentarer til høringsbrevet under dets punkt 1 og 5.

...

§ 8. Tilladelse udstedes med krav om en daglig minimumssendetid på 15 timer, jf. § 12, stk. 1.

FLR: Hvis tilladelser udstedes til den enkelte radio med et krav om 15 timers udsendelse så vil det lægge forhindringer i vejen for vores i dag velfungerende sendesamvirke Vendsyssel FM sammen med FCMR og SLR.

Bekendtgørelsesforslaget har tilsyneladende ikke medtænkt de reelle vilkår med færre ressourcer, som små græsrodsradioer i et udkantområde som Frederikshavn har og derfor i mange år netop har kunnet klare sig ved hjælp af samarbejde i sendesamvirker mellem de ikkekommercielle lokalradioer.

Kapitel 3

Vilkår for udøvelsen af ikkekommerciel lokalradiovirksomhed

Programvirksomheden

Stk. 2. Programmerne skal således produceres af tilladelseshaveren i tilladelsesområdet. Programmerne kan produceres af øvrige borgere hjemmehørende i tilladelsesområdet, såfremt produktionen er et led i tilladelseshaverens facilitering af public access.

Stk. 3. Programmerne skal produceres til befolkningen i tilladelsesområdet.

Stk. 4. Udover betingelserne i stk. 1-3 skal mindst 50 pct. af minimumssendetiden være taleradio (dvs. ikke musik) der:

- 1) Handler om eller er med personer fra lokalområdet, eller
- 2) Handler om lokale forhold. Denne bestemmelse er ikke til hinder for omtale af nationale begivenheder m.v. af lokal relevans for befolkningen i tilladelsesområde.

FLR: Mht. både punkt 1) og 2) er det nødvendigt at kommentere med FLRs fortolkning og fremlæggelse af behov for at lave kvalitetsradio og bede om at få denne bekræftet.:

Ad 2) Vi forstår den sidste sætning sådan, at da vi lever i et demokrati hvor vi alle er medansvarlige for udviklingen og har krav på at blive oplyst om begivenheder der kan kaste lys over konsekvenser og/eller give alternative udviklingsmuligheder. Og når væsentlige hændelser, emner og sammenhængende problematikker der berører/kommer til at berøre frederikshavnere slet ikke tages op af nationale eller regionale medier så må man som lokalt medie så have en særlig forpligtelse til at oplyse/inddrage frederikshavnerne heri.

Men ad 1) så kan det her være formålstjenligt at inddrage ressourcepersoner udenfor kommunegrænse for at give de lokale borgere den bedst mulige information når der ikke

findes borgere indenfor kommunegrænserne med disse kvalifikationer. Dette bliver desto mere nødvendigt når der pludseligt dukker en problematik op som overhovedet ingen i kommunen tidligere har beskæftiget sig med. Her må et hurtigt telefoninterview med en mulig ekspert, der typisk vil være bosat i København også være muligt for at få sat gang i debatten lokalt som på landsplan som en nødvendighed i et levende demokrati der gerne vil bevare levedygtigheden være på sin plads. (eks. kunne være skifergasproblematikken) Græsrodsradioens rolle er så at dække en sådan sag intensivt indtil andre lokale og landsdækkende medier typisk efter længere tid finder ud af, at det er væsentligt at dække problematikken og så - om viljen er der - har ressourcerne til at dække en sådan sag alsidigt ud fra alle tænkelige vinkler – også udenfor den ret snævre mainstreamdiskurs.

Er dette misforstået så vil vi på Frederikshavn Lokalradio gerne have tilbud om at deltage i en grundigere debat omkring behovet for at inddrage udenkommunal ekspertise af hensyn til til folkeoplysningen og om ikke andre gør det så også inddrage flere med divergerende vinkler og meninger for at fremme den folkelige politiske debat om et væsentligt emne, når det er påtvingende.

Herefter fremstår at 50 % af sendetiden skal være taleradio som den helt store umulighed i vores udkantområde. (udover tidl. nævnte manglende frekvenstilldeling)

Både fordi den megen tale for det første jager mange lyttere væk nemlig dem som også bruger radioen til at køre som lydteppe i baggrunden samtidigt med at de laver nogle af dagligdagens aktiviteter.

Og for det andet fordi det vil være umuligt at skaffe frivillige hertil, og oven i købet når det kræves af den enkelte radio alene jf. usikkerheden om hvorvidt sendetilladelser kun bestående af ikkekommercielle lokalradioer får lov at overleve.

Og for det tredje kan det for mindre samfunds vedkommende blive svært at skaffe stof til at lave vedkommende kvalitetsradio i så mange timer og man her må tage i betragtning at det ofte kan være svært at få folk der har en sag til at stå frem med den offentligt af frygt for de mulige negative konsekvenser heraf.

Og selv om det måske kan være nemt nok at få lokale politikere til at udtale sig og især jo mindre indflydelse de har, så kræver politikerinterviews på linje med andre interessevaretagere som erhvervsdrivende, prædikanter m.fl., en særlig grundig research med at tjekke hvorvidt udtalelsen korresponderer med virkeligheden – ikke blot at udtalelsen som sådan er sand, men også og ikke mindst hvorvidt væsentlige dele af sagen bliver fortiet i en grad så hele politikerudtalelsen fremstår som misvisende og dermed vil medvirke til fordummelse af lytterne. Altså kræves her mange veluddannede journalisters ressourcer.

Derfor vil undertegnede der selv laver taleradio i programmet Dialog vende tilbage og bruge egne erfaringer for tidsforbruget til at leve op til bekendtgørelsesudkastets krav hertil under § 12

Uddybning af hvorfor det andet bekymringspunkt om muligt at skaffe de voldsomt forøgede frivilligressourcer som bekendtgørelsesudkastet lægger op til, især vil komme til at vedrøre frivilligradioer i små udkantsamfund.

Undertegnede der selv laver kvalitetstaleradio oplever hvordan det er svært at rekruttere nye frivillige hertil ikke mindst fordi Frederikshavn langsomt tømmes for menneskelige ressourcer som vi i tidligere generationer kunne trække på. Det sker på grund af almen afvandring af de ressourcestærkeste for at få uddannelse og arbejde. Men jeg vil gerne påpege et nyere fænomen som jeg er blevet empirisk bekendt med igennem forsøg på at

skaffe indsamlere, og som stiller forskellen på vilkårene for ikke-kommercielle lokalradioer i henholdsvis de affolkningstruede udkantsamfund og metropolvækstsamfundene i relief. Det er at hvor vi tidligere kunne regne med at de højtuddannede bosatte sig i de mindre bysamfund når de fik arbejde der, så viser det sig nu at de højtuddannede ressourcestærke som her undervisere på udkantgymnasierne, har vist sig for flertallets vedkommende at blive boende eller bosætte sig i uddannelsesmetropolen og lade regionens vækstcenter have fornøjelse af deres ressourcer i fritiden som kunne være frivillig radiomedarbejder. Medens vi i det samfund hvor de henter deres indtægt på alle ledter må sidde tilbage med en lang næse og kigge langt efter alle de børn og friske unge mennesker som af samme grund bliver født i den regionale metropol Aalborg i stedet for som hidtil i Frederikshavn.

Stk. 5. Tilladelseshaver kan, jf. § 18, nr. 1, sende mere taleradio end de 50 pct. af minimumssende-tiden. I givet fald skal kravene i stk. 4, nr. 1 og 2, tillige opfyldes.

Stk. 6. Tilladelseshaver kan benytte sendetiden udover minimumssendetiden, jf. § 12, stk. 1. I givet fald skal kravene i stk. 4, nr. 1 og 2 tillige opfyldes.

§ 12. Indehavere af tilladelser til udøvelse af programvirksomhed skal minimum 50 uger årligt ud- sende i alt 15 timers programvirksomhed bestående af fem timers egenproduceret førstegangssendt programvirksomhed samt to genudsendelser heraf dagligt. Programproduktionens lyd kvalitet m.v. skal være af en acceptabel og tidssvarende standard.

FLR: Det vil vi læse som de 15 timer gælder alle ugens 7 dage ellers havde man vel opereret med arbejdsuger. Og radioer sender jo typisk alle ugens dage. Kravet i Bekendtgørelsesudkastet er at en radio udelukkende drevet af frivillige ildsjæle nu vil blive pålagt at sende mindst 5 timers taleradio af høj kvalitet til dagligt og som så bliver til 35 timers taleradioudsendelser om ugen.

Jeg laver selv taleradio og for mig må jeg til en times radioudsendelse i snit bruge mindst 10 timer når al tid fra research og ide til feedback på det færdige produkt jo må tælles med. Dertil kommer gennemsnitligt mindst 3 timer til også at lægge udsendelsen på nettet (som egentlig burde være normen fremover for taleradio) - i en brugervenlig form med links til yderligere information og evt. fotos/video med den givne teknologi bestemt af ens privatøkonomi.

Da radiofrivillige normalt er involveret i andre aktiviteter kan man næppe forvente mere end højst ca. en halv arbejdsuge, 20 timer altså 2 timers radioudsendelse (uden netradio) om ugen. Men bekendtgørelsesudkastets stiller altså fremover krav til mig om at kunne præstere mindst 350 timers ulønnet arbejde om ugen! Eller sagt på en anden måde så vil en accept af bekendtgørelsesudkastet kræve at Frederikshavn Lokalradio skulle skaffe ca. 17 halvdagsfrivillige, hvilket vil være en 17-dobling da jeg i øjeblikket er ene mand om fornøjelsen. Jeg har her brugt mine egne taleradioerfaringer, som jeg personligt kan stå inde for. Og da tidsforbruget kan kvantificeres er det nok nemmere for udenforstående at fatte hvor uigennemtænkte bekendtgørelseskravene er set her fra den lille græsrodsradio i en historisk set opløben industriby uden særlige kulturelle traditioner, normalt landets laveste valgdeltagelse osv. men som der netop derfor egentlig burde tages ekstra hånd om mht. oplysningstilbud.

Altså må Frederikshavn Lokalradio og her Dialogredaktionens erfaringer tilsige - og det er sagt i ramme alvor - at medieudvalget bør forkaste 50 % kravet med de mindst 5 timers egen nyproducerede radioudsendelser og gå ud og undersøge forholdene ordentligt ved at snakke med radioildsjælene der har skoen på. Men det er selvfølgelig stadig under forudsætning af FLR får de

nødvendige sendetilladelser og det nødvendige antal frekvenser til at dække Frederikshavn kommune som den mest relevante lokalsamfundsenhed jf. sendesamvirkets nødvendige servicering af byråd og civilsamfund undergivet byrådets beslutninger.

Stk. 2. Ved førstegangsudsendelse forstås i denne bekendtgørelse programmer, der ikke tidligere har været udsendt. Mindre ændringer i et tidligere sendt program medfører ikke, at programmet anses som førstegangsudsendelse.

Stk. 3. Programvirksomheden skal være nærmere redaktionelt behandlet. Som programvirksomhed anses således ikke såkaldte info-kanaler, eller udsendelser fra fast opstillede mikrofoner m.v.

FLR: FLR vælger her at tolke det som møntet på live radio, som her kan være ubemandet. Ja for Dialog på Frederikshavn Lokalradios lokale mødeoptagelser af analyserende og perspektiverende oplæg og debatter gennemføres jo bagefter for at fjerne støj og tomgang og dårlig lyd kvalitet og skal altid harmonisere lydstyrken samt lægge speaks på før, efter og hele rålydfilen skal altid gennemlyttes og redigeres igennem for at fange og fjerne irrelevante praktiske oplysninger til mødedeltagere omkring f.eks. kaffepauser og gruppedannelser, og også ofte kan være nødvendigt at forklare de ikke tilstedeværende radiolyttere hvad der sker/hvem der har fået ordet og også for at få fjernet evt. vredesudbrud og andre pinligheder uegnet til offentliggørelse og for at bevare den lokale tillid. Hvis medieudvalget er uenige i FLR fortolkning vil vi gerne have det anført i et konkret svar.

§ 13. Der må ikke udsendes programmer, som i alvorlig grad kan skade mindreåriges fysiske, psykiske eller moralske udvikling, herunder navnlig programmer, som indeholder pornografi eller umotive ret vold.

FLR: ”umotiveret vold” står der. Hvad vil motiveret vold så mon være? Skal vi bruge hvad de støttede kommercielle medier tillader sig at sende som målestok, så giver det næppe problemer for lokalradioer at overholde. Og hvis DR og TV2 og alle de øvrige statsstøttede kommercielle mediers kvalitetsniveau også skal være målestok, så bliver det nemt nok, men måske netop for nemt? Her kan kulturstyrelsen have en pointe men så må man også sætte vilkårene derefter.

Stk. 2. Andre programmer, som kan skade mindreåriges fysiske, psykiske eller moralske udvikling, må ikke sendes, medmindre det ved valget af sendetidspunkt eller ved tekniske foranstaltninger sikres, at mindreårige i udsendelsesområdet normalt ikke hører udsendelserne. Når programmerne udsendes i ukodet form, skal der forud for dem gives en akustisk advarsel.

Stk. 3. Programmerne må ikke på nogen måde tilskynde til had på grund af race, køn, religion, nationalitet eller seksuel observans.

Stk. 4. Programmerne må ikke på nogen måde fremme terrorisme.

FLR: Det må antageligt være bemærkningen ”Øget fokus på kvalitet og indhold” i indledningen af det medfølgende såkaldte høringsbrev som er baggrunden for de krav der stilles her i § 10-13.

Men alt i alt er kvalitet her udtalt så blevet defineret ved kvantitative kvantiferbare krav til relativ taleradio-tid (Jf. mere herom senere) og negative afgrænsninger uden at sætte idealer op som positive ledestjerner, såsom demokratiske værdier som alsidighed væsentlighed og relevans for potentielle lyttere, integration, tilgodeseeelse af diverse mindretals udækkede mediebehov. Dette er netop en helt afgørende samfundsopgave for græsrodsradio, som bør gives gode rammer herfor, så det kan ske i meget større udstrækning end det nok er tilfældet i dag. Og en opgave som givet bliver mere og mere

udfordrende for også de politisk ansvarlige for forvaltningen af demokratiet med informationsretten og ytringsfriheden på netop medieområdet.

Vi ser jo nemlig i øjeblikket de modsatte tendenser med kommercialisering af medieverden hvor indholdet styres af hvad der kan sælge reklametid, som jo er det størst mulige antal modtagere, eller snarere de største købedygtige grupperinger; hvilket givet medfører et til stadighed indsnævrende og konserverende mainstreammedieudbud domineret af de underholdningsprogrammer som aktuelt kan produceres(købes) billigst pr seer/lytter/læser. (Kun DR kan tillade sig at bruge de nødvendige penge til at lave oplivende og oplysende underholdning, som det sker i TV-dramaafdelingen.) Denne tankegang er tilsyneladende også ved at vinde indpas hos tænkerne i kulturministeriet hvad angår ikkekommercielle radioer, hvor man har hørt ryster om at de relativt små lytterantal kan begrunde lukning af græsrodsradioerne. Dette som om man i mediesekretariatet aldrig har hørt om 2-trinsteorien om virkning af massekommunikation, der forklarer at fejlagtige opinionsundersøgelser forud for valg for en stor del kan skyldtes, at opinionslederne, de toneangivende og mere medieforbrugende i arbejdspladsernes frokoststuer viste sig at have stor indflydelse på hvordan man i frokoststuerne skulle fortolke fælles mediebegivenheder. Og antageligt er det netop disse opinionsledere typisk forenings- og frivillig- og politisk aktive fra alle samfundslag inkl. minoriteter, - som også lytter til græsrodsradioer af god kvalitet og faktisk videregiver og debatterer ud fra informationerne herfra, som de nu har tolket dem.

På denne måde kan ordentligt påklædte græsrodsradioer godt moderere den direkte påvirkning fra lovlig smarte kyniske meningsmanipulatorers optræden i mainstreammassemedierne.

Altså – summa summarum - **kommercialisering om man vil det, må gå hånd i hånd med styrkelse af public service og public access** – ikke mindst for lokale ikkekommercielle radioer befolket med frivillige ildsjæle med god kontakt med deres forskellige baglande og deres løbende ønsker og utilfredsstillende (evt. uarticulerede) behov og med plads til at nye frivillige med andre nye (mindretals)interesser også kan komme til. Noget som netop de nuværende sendesamvirker imellem flere ikkekommercielle radioer giver nemmere mulighed for.

For at komme den oplevelse af fremmedgørelse, der trives i udkantområder til livs, så må det være væsentligt at den endelige bekendtgørelse ikke efterlader en fornemmelse af at kommercielle interessers lobbyister har været med ind over under tilblivelsen. Et eksempel er at man altid hører om at dyre udviklinger af digitale løsninger er med til at give os flere og smartere muligheder. Derfor kan ingen her på udkanten fatte nogen logik i at bekendtgørelsesudkastets bilag nu vil give os mange færre muligheder for at lave god lokalradio – læs frekvenser og endog i et udkantområde som Vendsyssel slet ingen (som om de rigide indholds krav til taleradio ikke var nok).

Den eneste forklaring der kan være må så antages at være af politisk art, enten at nogen mener at staten skal spare penge på kort sigt uanset samfundsmæssige omkostninger på længere sigt og at disse politiske interesser her vedr. de statsstøttede ikkekommercielle græsrodsradioer faktisk går glimrende hånd i hånd med de politiske kræfter (især til huse i metropolerne), der som udgangspunkt mener at man bør gribe mindst muligt ind i markeds kræfternes frie spil og så selvfølgelig får fuld opbakning hertil fra de nuværende markedsbaserede medier. Eksempelvis vil det regionale mediemonopol Nordjyske medier i øjeblikket ikke lade Nordjyske Stiftstidendes lokalsektion, der dækker Frederikshavn kommune, omtale radioprogrammer fra Frederikshavn Lokalradio, som burde være en klar public service forpligtelse som fulgte med den store statsstøtte som mediemonopolet jo stadig modtager.

Man kunne håbe at de set fra udkantsradiofolk mange tåbelige og umulige krav der stilles i udkastet simpelthen skyldes uvidenhed og manglende lyst og evne til at sætte sig ind i hele udkantproblematikken, som de små græsrodsradioers ringere vilkår er et produkt af, og så derfor i

bekendtgørelsesudkastet slet ikke har taget højde for vores givne vilkår, som endda varierer en del efter lokale forhold. Da det kan være tilfældet, så bliver det nu også nødvendigt at alle medlemmer af medieudvalget læser alle de indkomne høringssvar grundigt (evt. med hjælp fra de relevante lokalvalgte folketingsmedlemmer.) Og ikke lade sig nøje med Kulturstyrelsens resumeer.

Mht. indholdskravene, så må det forstås at lokalradioer i udkantområder er lavet af ordentlige mennesker dybt forankret i deres lokalsamfund, så hvis der skulle være sket udskjelser både indholdsmæssigt og bevillingsmæssigt i et omfang som Folketinget eller minister som bevilgende myndighed føler sig forpligtet til at reagere på, så er hypotesen vel at det snarest kan være et storbyfænomen, idet man der vel kan være mere anonym, og da beslutningstagerne jo bor i hovedstaden så kan evt. udskjelser der jo være nemmere at få øje på, men kan vel ikke være grund til at ”skylle barnet ud med badevandet”, læs de små græsrodsradioer i udkantområderne?

Men helt generelt **hvorfor stiller man disse rigide kvantitative krav med mange timers taleradio?**

Og med hensyn til selve denne **kvantitativt definerede kvalitetsnorm**, så har det som sådan **intet at gøre med det man normalt forstår ved indholdskvalitet** for medier som f.eks. de **public service-krav** som Folketinget stiller til Danmarks Radio.

Men hvis man forfalder til årsagsanalyse, så synes det snarere at være frugt af en bureaukratisk skrivebordstankegang der lægger vægten på at ”kvaliteten” skal være nem og billig at **måle** – og mindre på om det man måler nu også er det man egentligt ønsker og forstår ved kvalitet.?

Ikke-kommercielle små lokalradioers frivillige ildsjæle, der gider lave det store arbejde med at lave **kvalitets-taleradio** trods et umiddelbart relativt lavt lytterandel er typisk forankret i en traditionel **folkeoplysningsvision**, hvor barfodsjournalisten med Kierkegaard tager udgangspunkt i hvor den anden, her lytteren, er henne bevidsthedsmæssigt og så på sokratiske vis også udfordrer lytterne gennem at tilbyde dem at tage med på såvel en analyse som en perspektivering, men gør det med en ydmyghed i spørgeteknikken, som beforder samtalen.

Og det hele tiden indholdsmæssigt justeret ud fra brug af f.eks. Westerståhls ”objektivitetskriterier: dels med ”saglighed” mht. nyheder: sandhed, væsentlighed, og dels upartiskhed i dækning af konflikter: Balance i forhold til parter og med neutral præsentation, som udgangspunkt jf.

<http://arnehansen.net/920114WESTERSTAAHL.doc>

Idet det hele tiden må ses i **forhold til** det i øvrigt tilgængelige medieudbud som et **nødvendigt supplement** hertil for målgruppen, mennesker i lokalmediets dækningsområde og efter lytternes ønsker og behov. Og netop dette vil være væsentligt for et medie der gerne skal tilgodese **demokratiske værdier** som at stimulere lokalsamfundsdebatten og tilgodese de **særlige minoritetsgrupper** der måtte være i det konkrete sendeområde (og ikke blot tage hensyn til befolkningsflertallets umiddelbare vaner og interesser som jo, sammen med købedygtighed, er det som reklamefinansierede medier indholdsstyrer efter)

Mht. musikindslagene så tilgodeser ikke-kommercielle lokalradioer typisk kvaliteten ved at **sende musik efter den specifikke lokale smag** f.eks. vurderet efter lytternes ønsker og sådan, at der også hele tiden sker en tilpas **udfordring med ny** ukendt mere mangfoldig musik. Og musikdelen må nødvendigvis fylde meget sådan som f.eks. DR’s P3 har mange flere lyttere end P1 for at kunne opretholde lytternes interesse, så de bliver på den eneste frekvens vi har til rådighed. Og i disse billedtider, så må vi altså igen engang gøre opmærksom på, **at radiolytningens store fordel er at den fra lommeradio eller mobiltelefon med headsæt i øret kan foregå overalt på døgnets færden** og derfor indholdsmæssigt også må afspejle de mange **forskellige koncentrationsniveauer**,

som lytterne ugen igennem kan klare at få fornøjelse af. Derfor virker det foreslåede krav om at halvdelen og mindst 5 timer dagligt skal være taleradio for os som har skoen på som elefanten i glasbutikken, der vil jage de fleste lyttere over til de kommercielle reklamefinansierede ofte udlandsejede radioer, og vi nægter at tro på at forslagsstillerne skulle ønske at nedlægge en af udkantcivilsamfundets sidste demokratiske kulturinstitutioner, som givet vil blive konsekvensen.

Derfor bliver musikdelen nødvendigvis **krumtappen** som typisk køres af en erfaren og højt kvalificeret ”diskjockey” med stor indsigt i den lokale smag, som jo kan være meget forskellig og som jo i hvert sit lokalområde typisk har sine særlige lokale trobadurer. Musikkens reelle lytteryngde dokumenteres løbende af de hyppige henvendelser om at efterlyse bortløbne kæledyr. Denne lytteryngde opnås kun gennem radioværtens lokale indlevelse og vilje til en passende udfordring af musiklytterne også med mere avanceret musik og meningsbærende tekster, der også potentielt kan give lyttere en ny oplevelse, så kan der argumenteres for at **også musikken hører logisk hjemme i en kvalitetsvurdering af lokalradioen**. Men hvor målestokken vel at mærke må tillempes lokalområdets lytterforudsætninger jf. igen Kierkegaard se f.eks.

<http://www.arnehansen.net/011014Kierkegaard.hjaelpe.htm> . Og som man netop ikke kan sidde og gøre i et fjernt kontor beliggende i hovedstadsmetropolen og det sikkert uanset hvor formelt uddannet man måtte være.

I øvrigt indgår det takket være vores sendersamvirke-samarbejdspartner FCMR som en integreret del af musikfladen at der løbende at bringe et stort antal **servicemeddelelser** om kommende møder og events bestilt af det lokale foreningsliv, ja selv af regionale kulturinstitutioner beliggende i Aalborg. Og også kommunen bruger muligheder når man ekspres skal have orienteret lokalbefolkningen om ekstraordinære hændelser og foranstaltninger f.eks. ved ledningsbrud.

Mht. **taleradio** så kræver ambitioner om langt hen ad vejen at leve op til f. eks. de ovennævnte Westerstålske public service-kriterier og også tilgodese et tilbud om public acces mange gange **større arbejdsindsats/mandetimer** pr produceret sendetime end for musik.

Derfor er det urealistisk bare at gå ud med en hug-en-hæl-og-klip-en tå-regel, der skærer alle over en kam – uden at tage det mindste hensyn til de **kæmpeforskelle**, der kun bliver større og større med de unges afvandring, **mellem på den ene side storbyens vækstcentres lokalradioer** med deres relativt meget større engagerede højtuddannede intellektuelle overklasse **og på den anden side udkantområdets** dels færre mennesker men især relativt **meget færre mennesker med ressourcer til at køre lokalradio på P1-niveau** på Westerståhlske public service betingelser, der til enhver tid kræver nøje **kendskab til såvel hvad der rører sig i lokalområdet som til dets bærende strukturer såvel økonomisk, socialt og kulturelt, samt lokalsamfundets placering i og relationer med det omgivende samfund, nationalt som globalt**.

Uden dermed at forklejne at der heldigvis viser sig at være mange **lokale ildsjæle i udkantområder**, der gerne vil og kan lave kvalitetsradio baseret på netop deres specialviden og menneskeforståelse. OG som netop sikrer forbindelsen til lytterne og kan tolke deres behov og derfor også er helt nødvendige. Der er altså bare ikke så mange at tage af i de typisk tyndtbefolkede udkantområder i stagnation hvor de yngre handlekraftige og veluddannede også typisk udvandrer til storbyen med faktisk arbejdstilbud og diversitet heri og i kulturlivet.

Vælger et politisk flertal alligevel at gennemføre det rigoristiske **krav om 50 % taleradio**, så sker der bare det i de **mindre ikke-kommercielle radioer i udkantområder** drevet af frivillige ildsjæle, at de **mister deres ildsjæle fordi de så ikke længere kan se en mening i at lave radio**, hvis det vigtigste bliver at leve op til et kvantitativt timetalskrav hvor man bliver nødt til at give køb på kvaliteten i indholdet fordi den ifølge dette udkast til bekendtgørelse netop ikke vil blive værdsat af kulturstyrelsen som den bevilgende myndighed, og lytterne vil dertil også forsvinde.

§ 14. Indehavere af tilladelser til udøvelse af ikkekommerciel lokalradiovirksomhed skal på intern nettet have en hjemmeside, der som minimum indeholder følgende oplysninger:

FLR:Sendesamvirket Vendsyssel FM, Frederikshavn Lokalradio samt taleprogrammet Dialog på Frederikshavn Lokalradio har allerede hjemmesider og Dialog har over 1000 udsendelser liggende på sin netside og alle til fri afbenyttelse for andre medier og for privatpersoners deling til venner, en ret logisk konsekvens af statsstørre at man så lægger produktet frit tilgængeligt ud og da det er ret smalle lyttergrupper som Dialog sender til har der aldrig været indsigelser.

Ud fra mine erfaringer så må jeg som Dialog-redaktør anbefale at de ikkekommercielle får mulighed for at genbruge relevante kvalitetsprogrammer fra f. eks naboradioer eller radioer med samme interesser ligesom genudsendelser som der jo nu på en lidt spøjst måde er åbnet mulighed for. For taletidsradio mener FLR det kan være relevant med at supplere ætterradioen med en identisk netudgave som travle mennesker med forskudt arbejdstid eller er fraflyttet kommunen kan bruge on demand. OG det gælder også foreningsaktive og frivillige samt politikere som kan have mange møder i sendetiden. og sidst men ikke mindst kan det fremme den lokale debat, at når man hører at der lige har været en spændende udsendelse, at man så kan gå på nettet og høre den der. På denne måde **kan den klassiske luftbårne ætterradi indgå i en frugtbar symbiose med den nymodens netradio** og kan som nævnt supplere hinanden. Men det gælder også den anden vej idet jeg f. eks som redigerende Dialog så lægger radioprogrammet for den kommende aften på natsiden (og Facebooksiden) forinden og i øvrigt rundsender en programmail med det kommende Dialog-radioprogram med tidspunkterne for hvornår man kan høre Dialog i æteren. Og som nævnt tidligere så har travle lokalpolitisk interesseret mulighed for at høre den glippede byrådstransmission på (kommunens) hjemmeside og som nævnt ovenfor kan også andre taleradioer jo genbruge (mine) netradioindslag til at udsende i deres ætterradioter.

Altså kan Frederikshavn Lokalradio ud fra egne erfaringer anbefale at man i fremtidige ordninger for ikkekommercielle lokalradioer lægger op til at disse får mulighed for at lægge deres taleradioindslag med værdi udover den time de sendes op på egen netside og et med mulighed også at lægge link hertil på en fælles netside for ikkekommercielle lokalradioer.

Og det er så selvfølgelig behov for at understøtte en sådan udvikling med målrettede tilskud hertil, da der jo selvom selve indholdet kan genbruges er relativt dyrt at anskaffe sig en professionelt udseende hjemmeside, hvilket f. eks Dialog i øjeblikket lider under at der ikke er tilskud til. Men altså især af hensyn til "Maren i kæret" så kan netradio kun være supplement til den klassiske luftbårne lokalradio gældende især i udkantområderne mange år endnu.

Hermed afsluttes Frederikshavn Lokalradios hørings svar endeligt med denne 3 og sidste del B2.

Med venlig hilsen

Arne Hansen som formand for Frederikshavn Lokalradio (og redaktør på taleprogrammet Dialog)

Sønderjyllands Alle 35, 9900 Frederikshavn

post@arnehansen.net, mobil 30420818